

דף עט:

או"ח סימן תרל"ט פני"ב

עין משפט א.

ב. ג. אוכלים ושותים וישנים בסוכה כל שבעה ואין ישנים אפי' שינת עראי ^ק מחוץ לסוכה, אבל מותר לאכול אכילת עראי ^ר חוץ לסוכה, ואכילת עראי היינו כביצה ^ש מפת. וכן מותר לשתות מים ויין ולאכול פירות ^ח חוץ לסוכה.
ומי שמחמיר ואינו שותה אפי' מים ^א מחוץ לסוכה הרי זה משובח.

ק. בגמ' סוכה כ"ו ע"א אמר רבא אין קבע לשינה שפעמים שהוא מנמנם קצת ודי לו בכך והוי שינתו. ט"ז ס"ק ה'.

ויש אומרים ששינת עראי שיעורה מהלך מאה אמה, ופחות מזה לא הוי אפי' שינת עראי. מ"ב אות י"א.

מי שנאנס וישן מחוץ לסוכה מיד כשיתעורר ילך לסוכה. מ"ב שם.

ר. ואפי' ת"ח, ולא הוי כאינו מדקדק במצות, שגם בביתו מצוי שאדם אוכל עראי מחוץ לביתו. כ"כ הר"ן וריטב"א. וה"ה שמותר לטעום התבשיל אפי' כמה פעמים. מ"ב אות י"ב. ומ"מ אחר שקבע סעודתו אסור לו לאכול גם בעראי מחוץ לסוכה.

ש. וכל הגאונים כתבו שגם ביצה הוי בכלל ההיתר ולא כגירסת רש"י דרק בפחות מביצה מותר. ושיעור כביצה שכן דרך אדם לטעום מלא פיו דרך עראי ובית הבליעה מחזיק כביצה. לבוש.

ו. ופת הבאה בכסנין לדעת החולקים על הרמב"ם אפי' אכל יותר מכביצה הוי אכילת עראי עד שיקבע סעודתו עליהם, ולדעת הרמב"ם פת בכיסנין דינה כפת ואסור ביותר מכביצה מחוץ לסוכה, ולדעת החיד"א לא יברך לישב אלא על פת ממש ביותר מכביצה או אם קבע סעודתו על מזונות דהיינו שיעור ג' ביצים. כה"ח אות ל"ג.

ת. ואפי' קבע עליהם מותר, ומהר"ם מרוטנבורג היה מחמיר אפי' בפירות ו. שלא לאכלם מחוץ לסוכה והיינו לקבוע עצמו לאכילתם אבל בעראי אין מי שאוסר. כ"כ הרא"ש בפ"ב דסוכה.

ולפי מהר"ם מרוטנבורג ה"ה בקבע עצמו על היין אסור מחוץ לסוכה, כ"כ הב"י לפי דבריו. ו. ולענין הלכה אין לנו אלא דברי מר"ן השו"ע והרמ"א דיין ופירות לא צריך סוכה אפי' בקבע עליהן.

א. ממשנה כ"ו ע"ב ושם החומרא גם על המים, וכ"כ הרמב"ם בפ"ו מסוכה הלכה ו', והגם שבעל הצדה לדרך כתב שזו חומרא יתירה אין לנו אלא דברי הרמב"ם והשו"ע

ב. ד. תבשיל העשוי מחמשת מיני דגן אם קובע עליו ^ב נחשב לקבע וצריך סוכה.

הגה: מה שנוהגים היום להקל בשינה משום צינה שיש צער לישון במקומות הקרים.

ועוד במקום שאין יכול לישון עם אשתו כדרך שהוא דר כל השנה ואין לו סוכה מיוחדת לכך פטור ^ג, וטוב אם אפשר שתהיה לו סוכה מיוחדת לכך.

עין משפט ב. אור"ח סימן תריב פ"א א

א. האוכל ביוה"כ ככותבת הגסה חייב ^ד, והיא תמרה גדולה עם הגרעין שלה ^ה והוא מעט פחות מכביצה ^ו.

והמחמיר גם במים הרי זה משובח. וכ"ש דהמחמיר בפת או בפירות ויין גם דרך עראי שגם זה הוא משובח.

ב. והיינו שאכל שיעור קביעת סעודה שהם ג' ביצים. והטור מביא בשם רבינו פרץ דעל בשר וגבינה צריך סוכה, ודעת האחרונים להחמיר כדבריו. כה"ח אות מ"א.

ג. והט"ז בס"ק ט' כתב כיון שאינו יכול לשמח את אשתו שהיא פטורה מן הסוכה א"כ גם הוא פטור.

אבל הגאון חולק עליו דאם אין לו סוכה מיוחדת עם אשתו שיהיה פטור, וכ"כ המ"א בס"ק ח'. ועיין במ"ב אות י"ח.

ד. משנה יומא דף ע"ג ע"ב. והגם שלענין איסור במשהוא, מ"מ נפ"מ להאכיל חולה שיש לעשות שלא יצטרף לשיעור חיוב. ט"ז ס"ק א'. מהב"י.

ה. כ"כ הרמב"ם בפ"ח על המשנה ביומא. ואם אכל תמרה עם הגרעין שלה אינו חייב כיון שהגרעין אינו אוכל ואינו מצטרף לשיעור. כה"ח אות ג'.

ו. היינו ביצה בלא קליפה, כ"כ בד"מ ובספרו נו"ב ח"א ח' סי' ל"ח, וי"א עם קליפתה. והיינו מביצה בינונית. מ"ב אות ב'.

ז. והגם שבכל האוכלין משערין בכזית, ביוה"כ דלא כתיב בה אכילה אלא בלשון עינוי, קים להם לחז"ל דבפחות מככותבת לא מתיישבת דעתו כלל והוא רעב ומעונה כבתחלה. מ"ב אות א'. והוא מגמ' יומא דף פ' ע"א.

ולא שנא אכל דברים המותרים או דברים האסורים חייב כגון נבלה וטרפה שע"י כולם מתיישבת דעתו. מ"ב אות י"ב.

ושיעור זה שוה לכל אדם בין לננס בין לעוג מלך הבשן.

עין משפט ג. או"ח סימן קפד סעיף ו

ו. שיעור האכילה לברך עליה ברהמ"ז זה בכזית ז.

או"ח סימן קצו סעיף ד

ה. ו. אין מזמנים על מי שאכל פחות מכזית.

ז. שהוא חצי ביצה כמ"ש בסי' תפ"ו. מי שאכל חצי כזית פת ונמלך וחזר ואכל חצי כזית פת בתוך אכילת פרס שזה כדי אכילת ג' ביצים מתחילת האכילה הראשונה עד סוף האכילה השניה יברך ברכת המזון כיון שיש שיעור אכילה במעיו, כה"ח אות מ"א.